

LAIVAS

No. 51. Metai V

Gruod. (Dec.) 19, '25

LTSR valet.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S ² (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

IV ADVENTO SEKMADIENIS.

Lekcija.

I KOR. 4, 1-5.

BROLIAI: Tegul žmonės žiuri į mus, kaip į Kristaus tarnus ir Dievo paslapčių teikėjus. Todėl ir reikalaujama iš teikėjų, kad kiekvienas būtų rastas ištikimas. Tai man mažiausias dalykas, kad aš jūsų ar žmonių dienos esu teisiams; bet nė aš pats savęs neteisiu. Nors aš nieko neprisiūčiau, tačiau ne dėl to esu nuteisintas. Mano teisėjas yra Viešpats. Taigi, neteiskite pirm laiko, iki neateis Viešpats. Jis tai apšvies paslėptuosius tamsybėse dalykus ir atidengs širdžių sumanymus. Tuomet kiekvienam bus jo pagyrimas iš Dievo.

Evangelija.

LUKO 3, 1-6.

PENKIOLIKTAIS ciesaiaus Tiberijaus viešpatavimo metais, Poncijui Pilotui valdant Judėją, Erodiui gi esant Galilėjos tetrarka, jo broliui Pilypui Ituriejės ir Trachonitės krašto tetrarka, Lizanijui Abilėnės tetrarka, po vyriausiais kunigais Annu ir Kajifu, Viešpaties žodis pasigirdo Zakarijo sūniui Jonui tyruose. Taigi, jis atėjo ir skelbė visoje Pajordanėje atgailos krikštą nuodėmėms atleisti, kaip parašyta pranašo Izaijo žodžių knygoje: Balsas šaukiančio tyruose: Taisykite Viešpaties kelią; darykite jo takus tiesius. Kiekvienas slėnis bus užpildtas, o kiekvienas kalnas ir kaimelis bus padarytas žemas; kas kreiva, bus tiesu; kur nelygu, bus lygus keliai; ir kiekvienas kunas išvys Dievo išganymą.

VIEŠPATIES GIMIMO VIGILIJOJE.

Lekcija.

ROM. 1, 1-6.

POVILAS, Jėzaus Kristaus tarnas, pašaukimu apaštalas, — paskirtas Dievo evangelijai, kurią jis pirma buvo žadėjęs per savo pranašus šventuosiuose Raštuose apie savo sūnų, kurs kunu yra jam kilęs iš Dovydo giminės, šventumo gi dvasia buvo per atsikėlimą iš numirusių galin-gai apreikšta kaipo Dievo Sunus, apie Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, per kurį gavome malonę ir apaštalystę, kad dėl jo vardo padarytumėm paklusnias visas tautas, kurių tarpe esate ir jūs, Jėzaus Kristaus pašauktieji.

Evangelija.

MATO, 1, 18-21.

JEZAUS motinai Marijai pažadėtai esant Juozapui, pirma ne kaip juodu susiėjo, pasirodė, kad ji buvo pradėjusi iš šventosios Dvasios. Josios vyras Juozapas, budamas teisus ir nenorėdamas jos skelbti, turėjo užmanymą paleisti ją slapčia. Bet jam tai bemąstant, štai, Viešpaties Angelas pasirodė jam sapne ir tarė: Dovydo sunau, Juozapai, nebijok priimti savo žmonos Marijos, nes kas joje gimė, yra iš šventosios Dvasios; ji pagimdys sūnų, tu gi praminsi jį vardu JEZUS; nes jis išgelbės savo tautą nuo jųjų nuodėmių.

VIEŠPATIES GIMIMO DIENOJE Pirmųjų Mišių. E v a n g e l i j a . L e k c i j a .

LUK. 2, 1-14.

TIT. 2, 11-15.

NUO metu išėjo cėsoriaus Augusto paliepinas surašyti visą pasaulį. Tas pirmas surašymas buvo padarytas Syrijos valdovo Kirino. Ir visi ėjo išrašydintų, kiekvienas į savo miestą. Ejo taipgi ir Juozapas iš Galilėjos iš Nazareto miesto į Judėją į Dovydo miestą, kurs vadinasi Betliejus, nes jis buvo iš Dovydo namų ir giminės, kad išrašydintų draug su pažadėta sau moterimi Marija, kuri buvo neščia. Atsitiko gi, kad, jiedviem tenai esant, atėjo jai laikas gimdyti; ir ji pagimdė savo pirmgimį sunų, suvystė jį vystyklais ir paguldė prakartėje, nes jiems nebuvo vietos užeigoje. Toje pačioje šalyje buvo piemenų, kurie budėjo ir sergėjo per naktį savo banda. Štai, Viešpaties Angelas atsistojo prie jų, ir Dievo škaistumas apšvietė juos. Jie labai nusigando; bet Angelas jiems tarė: Nebijokite! nes štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, kurs bus vi-

BRANGIAUSIS: mūsų Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir mokina mus, kad, išsižadėję bedievyvystės ir pasaulinių geidulių, gyventumėm šiame pasaulyje blaiviai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davė už mus, kad mus išpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sau priimtina tautą, stropią geriems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visu rimtumu.

sai tautai, kad šiandien jums gimė Dovydo mieste Išganytojas; jis yra Kristus Viešpats. Ir tas bus jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą prakartėje. Ir umai atsirado prie Angelo daugybė dangiškosios kariuomenės, kurie šlovino Dievą ir sakė: Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms!

“Laivo” Redakcija ir Administracija sveikina visus gerb. “Laivo” Skaitytojus, Platintojus, Remėjus bei Prietelius su Kalėdų šventėmis.

Linksmų, laimingų švenčių!

“Laivo” Redakcija ir Admnistracija

GERIAUSIA DOVANA, — “LAIVAS”. Užsakykite savo draugams “Laiva”. “Laivas” visame pasaulyje kainuoja \$2.00. Bernaičių Kolegijos Remėjai gauna VELTUI.

Kristaus Užgimimas.

“Žodis įsikunijo ir gyveno tarp mūsų. Mes matėme Jo garbę, garbę kaip vienatinio iš Tėvo gimusio sunaus, pilno malonės ir tiesos.” (Jon. 1, 14). Ne veltui todėl šandie linksminasi Krikščioniškas pasaulis, iškilmingai švęsdamas Kristaus Užgimimo sukaktuves. Jisai, atėjęs į šį pasaulį, apsigyveno mūsų tarpe ir davė mums galės būti Dievo vaikais. (Jon. 1, 12). Šitojį Dievo tėvainystė krikščioniška meile suderina visų žmonių santykius ir užtikrina jiems dalyvumą amžinoje garbėje. Tasa santykių suderinimas apsireiškia įvairiais budais.

Prie gimusio Kūdikelio prakartės visi žmonės be luomų skirtumo lygūs; tai kiekvienas jaučia savo širdyje. Kaip piemenėliai su karaliais pagarbino tąjį Kūdikelį, taip šandie ir vargdieniai su turtuoliais kartu klaupia Jam garbės atiduotų. Ir visų vargdienių tarpe patsai vargingiausias ir neturtingiausias yra naujai gimęs pasaulio išganytojas, kadangi Marija, kuomet “pagimdė savo sunų, suvystė jį vystiklais ir paguldė jį prakartėje, nes jiems nebuvo vietos užėjoje.” (Luk. 2, 7).

Geros širdies turtuolis, Kristaus meilės žadinamas, šandie teikia vargdieniams gausias aukas ir dovanas. Už tai Dievas atlygina jam šimteriopai savo palaima. Tokiu budu tarp luomų įvyksta tikras draugiškumo jausmų pareiškimas. Šandie atsilanko į bažnyčią ir palaidunas sunus, kuris per visus metus bažnyčios nebuvo matęs. Pri-

siminęs savo tėviškę, savo nedoro gyvenimo išaikvotas valandas, Dievo malonės pažadintas, jisai šandie irgi atėjo pasveikinti naujai gimusio Kūdikelio. Gal jam tasai Kūdikelis suteiks užtektinai malonės, kad tasai palaiduno sunaus atsilankymas sugražintų jį į tiesos kelią.

Šandie linksminasi mažučiai, nes Kalėdos tai ypatinga jų šventė — Kūdikelio šventė. Žalia eglaitė, įvairiais žibučiais bei šviesomis padabinta, ir Kalėdų dovanos suteikia jiems daug džiaugsmo. Jiems matosi, kad ir tėvelio veido šypsena šandie aiškesnė ir marmytės glamonėjimas malonesnis. Visa aplinkui taip slaptina, gera, malonu. Šandie ir seniai tartum pajauję džiaugiasi jaunųjų linksmumu bei čiauškėjimu. Bet kiek džiaugsmo šandie pripildo šeimynos pastogę! Kiek svetingumo, kiek nuoširdumo! Broliai ir seserys, iš įvairių vietų susirinkę, tėvų ir savyjų atlankyti, dalinasi savo gyvenimo rūpestiais-vargais ir pasisekimais — laimėjimais. Visų širdys pilnos nepaprasto džiaugsmo ir Dievo palaimos.

Šandie Kūdikelis Jėzus pripildo ir mūsų širdis savo meile ir gailėstingumu. Mes Jį randame pasislėpusį ne vien švenč. Sakramente po duonos ir vyno paveikslais, bet taipgi ir kitose vietose. Jisai mums apsireiškia našlaičių prieglaudoje, asmenyje mažučio našlaičio, kuriam nebuvo lemta išvysti savo tėvo ar motinos veido. Jisai mums apsireiškia senelių elgetų prieglaudoje, asme-

nyje vargdienio elgetos, kurį senų metų našta prislėgusi. Jisai mums apsireiškia ligonbutyje, asmenyje sergančio artymo, kurį įvairūs sopuliai kankina. Pagaliaus Jisai apsireiškia mums neturtinroje šeimynoje, kuri neturi ko pavalgyti, bet iš sarmatos nedrįsta elgėtaučių. Krikščioniška meilė mus žadina pareikšti savo gailestingumo našlaičiams, ligoniams, elgetoms, vargdieniams. Neuzmirškime Kristaus žodžių: "Ištikrųjų sakau jums, kiek kartų jus tai padarėte vienam iš šitų mano mažiausių brolių, man padarėte." (Mat. 25, 40).

Kalėdų dienoje mes reiškiamo saviškiams linkėjimų. Tebuna tie lankėjimai tikri, nuoširdūs, paeiną iš gelmių mūsų krutinių. Atiduodami garbę Kudikėliui Jėzui, sekime tą pavyzdį, kurį mums teikia dangaus angelai, piemenėliai ir karaliai. Tesiveržia iš mūsų krutinių ta pati malda-giesmė, kurią dan-

gaus angelai giedojo gimusiam Kudikėliui: "Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė ant žemės geros valios žmonėms!" Musų kasdieninių reikalų tarpe teužima pirmą vietą Dievo garbė. Palikime Dievo Apveizdai savo kasdieninius reikalus, kaip piemenėliai kad paliko savų avių bandas, kad galėtume daugiau pasirupinti savo nemirtingos sielos išganymu. Atvykę iš tolimų kraštų karaliai aukojo Kudikėliui Jėzui auksą, myrą ir smilkalą. Panašiai karaliams ir mes aukokime tam Kudikėliui auksą — savo gailestingas širdis, myrą — savo nužemintą dvasią ir smilkalą — savo karštas maldas.

"Duokim ir mes Jam tikėjimo done:
Viltį ir meilę ir tikrą guodone;
Garbinkim, šlovinkim Viešpatį savo,
kad ant krikščionių visų viešpatavo".

J. N.

A. Žalvarnis.

Giesmė Už Tėvynę.

Kilk dangun, giesmė uginga,
Dievo meilės sukurtoji, —
Tėvą radusi meilingą,
Nenuitk Jam, mylimoji.

—o—

Šalį dievnamių ir kryžių
Dievas saugos rupestingai,
Laimins tuos, kur pasirįžę
Gins Tėvynę ištvėringai.

—o—

Ir ateis Jo karalystė
Žemėn amžiais nuskriaustųjų, —

Čia bus planai išsivystę
Visagalio ir šventųjų.

—o—

Vadovaujant šventai Dvasiai,
šviečias Lietuvos jaunimas,
Gina Kristaus darbą drąsiai, —
Aušta tikras atgimimas.

—o—

Kilk dangun, giesmė uginga,
Dievo meilės sukurtoji,
Tėvą radusi meilingą,
Nenuitk Jam, mylimoji.

Gul šandienā jau ant šieno
 Atpirkējas šio svieta.
 Valdās šalis, Visagalis,
 Renkas sau menķa vietā.
 Piemenēlai paskubēkit,
 Dovanās Karaliūi dēkit,
 Kaip pasaulēs Viešpačiui...

JĖZAUS GIMIMAS.

(MINTYS MĄSTYMU).

I. ĮŽANGIAMASIS PUNKTAS. Prisiminime visą įvykį kaip jį aprašo šv. Lukas antrame perskyrime: "Anosė dienosė atsitiko, kad išėjo cicsoriaus Augusto paliepinas surašyti visą pasaulį. Tas pirmas surašymas buvo padarytas Syrijos valdovo Kirino. Ir visi ėjo įsirašydintų, kiekvienas į savo miestą. Taigi ir Juozapas, kadangi jis buvo iš Dovydo namų ir giminės, ėjo iš Galiliejos, iš Nazareto miesto, į Judieją į Dovydo miestą, kuris vadinasi Betliejus, kad įsirašydintų drang su pažadėta sau moterimi Marija, kuri buvo nešėia. Atsitiko gi, kad jiedviem tenai esant, atėjo jai metas gimdyti; ir ji pagimdė pirmgimį savo sunų, suvystė jį vystyklais, ir paguldė jį prakartėje, nes jiems nebuvo vietos užėjoje." (Luk. 2, 1-7).

II. ĮŽANGIAMASIS PUNKTAS. Štai paprastas už Betliejaus miestelio apgriuvęs piemenų tvartas. Į jį suvarydavo piemenys savo kaimines. Tame tvartelyje stovi asilas, jautis. Viduryje ėdžios, prakartėlėje. O toje prakartėlėje guli tik ką gimęs Jėzus Kristus, Dievas-Zmogus, Antrasis Švenčiausios Trejybės asmuo Švenčiausioji Panelė Marija ir Juozapas pagėrbia Jėzų.

III. ĮŽANGIAMASIS PUNKTAS. Viešpatie Jėzau! Tu pasaulio Valdytojai ir Kurėjai, atėjai pas mus apleidime ir varge, viso ką tik pasaulis brangina išsižadėjęs ir tarp gyvulių užgimęs. Jėzau, nusižeminimo ir neturto pavyzdį, suteik man malonės geriau Tave pažinti ir uoliai sekti paskui Tave mano gyvenime.

I. PUNKTAS. Veikiantieji asmenys.

Įvyko tukstančiais metų luktas atsitikimas: Viešpats Dievas teikėsi atsiųsti savo viengimį sunų, kad žmones iš pragaro vergijos išliuosuotų. Gimė pažadėtas ir nuo keletos šimtmečių su didžiausiu troškimu luktas žmonių

giminės Atpirkėjas. Bet kur Jisai gimė? Ar galingųjų rumuose? Ne. Ar apsuptas žmonių garbe ir tukstantine tarnų gauja? Ne. Jisai niekina pasaulio garbę, pats atėjęs žmonėms patarnauti, neieško kitų patarnavimo. Štai švenčiausioji Jo motina Marija. Ji begaliniai yra nusižeminusi prieš savo kūdikėlį Jėzų. Meldžiasi, dėkoja, kad Praamžinas Žodis teikėsi Ją paimti sau už motiną. O savo sielos gelmėse ji regi kiek daug palaimos atneša toji taip įstabi diena visai žmonijai.

Šventas Juozapas rupinasi tvarka, pagelba švenčiausiai Jėzaus motinai. Jisai pilnas susitelkimo, rimtas. Savo sieloje dėkoja ir jisai V. Dievui, kad jį Dievas teikėsi aprinkti į savo Sūnaus Globėjus. Neišpasakyta didelė garbe ir laime sau jisai skaito matyti Dievo pažadėtąjį, Mesiją.

Bet kas čia? Netoliausiai nuo tų vietų nušvito dangus. Bekureną ugnį piemenys išsigando. "Štai Viešpaties angelas atsistojo prie jų, ir Dievo skaistumas apšvietė juos. Jie labai nusigando; bet Angelas jiems tarė: Nebijokite! Nes štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, koks bus visai tautai, kad šandie jums gimė Dovydo mieste Išganytojas; jis yra Kristus, Viešpats. Ir tas bus jums ženklas: rasite kūdikį suvystytą vystyklais ir paguldytą prakartėje." (Luk. 2, 9-12).

Ir piemenėliai ilgai nelaukdami, bėga pažiūrėti naujai gimusio pasaulio Išganytojo. Nustebę jie žiūri į kūdikėlį Jėzų; jų akys pilnos ašarų; jie save nelaiko vertais matyti tuos įvykius. Iki sielos gelmių susijudinę. Džiaugkimės ir mes visi kartu su švenč. Pana Marija, šventuoja Juozapu ir tais nustebusiais piemenėliais, nes gimė Kristus.

Bet Viešpatie, kodėl Tu taip pažemintą vietą išsirinkai, kodėl kenti šaltos nakties dvelkimą, kodėl taip dideliame neturte teikiesi užgimti? Suprantu, Viešpatie, kad tuo pavyzd-

žiu Tu nori mane atitraukti nuo prisirišimo prie žemės turtų, o savo siela kad aš pakilčiau aukšty, beieškodamas niekad nenykstančių turtų. Ačiu, Viešpatie, už suteiktus man turtus. Noriu jais taip naudotis, kad ir kitiems vargingesniems galėčiau pagelbėti. Atleisk, Jėzau, kad nevisada buvau Tau ištikimas, kad savo širdy dažnai laikydavau sunkinantį prie turtų prisirišimą.

II. PUUKTAS. Ką veikiantieji asmenys kalba?

1. Klausyk tylios, ramios švento Juozapo ir švenčiausios Panelės Marijos kalbos. Beke liaudamu Betliejun iš Nazareto, dažnai meldžiasi, psalmes kalba, o atvykę į savo bočio Dovydo miestą, ieško sau pastogės, bet jos rasti negali. Visur pilna žmonių. Jų gi vargingoji išvaizda nieko gero viešbučių, užcigos namų savininkams nežada. Visur atsakyta jiems, niekas nepriima. Pasitariai savo tarpe ir eina už miestelio į gyvulių tvartelį apsinakvoti.

Nedėkingi žmonės: jie Dievo motinos nenori priimti, nenori jai duoti užvėjos.

Bet štai Išganytojas gimė. Suklaupusiu abudu pagarbina dieviškąjį Kudikėlį. Tyla, ramu... Bet kuomet žemė tyli, dangus prakalba. Apsireiškia angelai piemenėliams, paragina juos bėgti Betliejaus link, pagarbinti naujai gimusį Kudikėlį. "Umai atsirado prie Angelo daugybė dangiškosios kariuomenės, kurie garbino Dievą ir sakė: Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms!" (Luk. 2, 13-14).

Ilgai nelaukdami geros valios tie piemenėliai, tariasi savo tarpe: "Nueikime lig Betliejui ir pamatykime tai, kas įvyko, ką Viešpats yra mums apskelbęs" (Luk. 2, 15).

Skubėdami nuvyko jie prie savo kutelės, kur gimė pasaulio Atpirkėjas. Didelio džiaugsmo kupinos jų širdys nežinojo kaip V. Dievui dėkoti už tą nepaprastą išskirimą jų, išaukštinimą: niekas daugiau nėra pašauktas prie tik ką gimusio Jėzaus Kristaus ateiti, kaip tie nužeminti, apskurę, vargingi piemenėliai. Atbėga į tvartelį ir randa visa kaip jiems buvo anurte. Dievo valią pildydamas šv. Juozapas ir

gelo pranešta. Randa stebėtino gražumo Kudikėlį vystyklais suvystytą ir į edžias paguldytą. Kietas buvo tai guolis Kudikėliui, bet ir jie vargšai, ir jie nieku negali vargingam Kudikėliui pagelbėti. Vien suklaupę prie to stebėtino Kudikėlio, Kurio gimimą net angelai žmonėms apreiškė, ir savo sielos paprastume, kaip mokėdami pagerbė nuo amžių lauktąjį Mesiją-Išganytoją.

III. PUNKTAS. Ką veikiantieji asmenys daro?

Šventoji šeimynėlė rami, laiminga savo nešvenčiausioji Panelė Marija atkeliavo į Betliejų. Dievo valią pildydami pakelia daug nesmagumų, nepatogumų, niekinimų, atstumimą nuo užcigos namų durų, o net atsiranda tokių, kurie iš jų tyčiojasi. Bet nei Juozapas nei šv. Panelė Marija nemurma, nesiskundžia, kantriai pasiduoda Dievo valiai. Stebėtinus šv. Juozapo ir šv. Marijos dorybė. Mokykis iš jų Dievo meilės, Dievo valiai atsidavimo, mokykis to gilaus tikėjimo, kuris lydi kiekvieną šv. Šeimynėlės žingsnį. Ramiai ir kantriai nukentčia viską, o galutinai už tuos vargus yra išaukštinti labiau už visus žmones visų laikų.

Piemenėliai linksmai priima linksmą žinią. Nuoširdžiai jie Dievui už tai dėkoja, skubinasi, bėga Betliejun. Jie savo lupomis ir širdimi ir darbais garbina V. Jėzų. Mokykis nuo jų greitai paklaustyti Dievo šaukimo prie dorybės, prie tobulybės, o rasi kaip jie rado sau didelį džiaugsmą.

O Jėzus, Dievo Sunus, vos gimė, kaip šaltis išspaudė iš jo šventų akelių pirmą ašarą šiame pasaulyje. Viso pasaulio valdovas panikintoje vietoj ateina pasaulin. Visų turtų Suvvertojas, — varge, nuogume ir skurde verkia

Viešpatie, suteiki malonės daugiau branginti tą ką Tu brangini, įgyti tas dorybes, kuriomis Tu spindi ir mane šauki Tave pasekti. Tu iš meilės del manęs viso atsižadėjai, argi aš negaliu savo valios atsižadėti ir eiti paskui Tavo valią ten, kur Tu mane vesi. Jėzau, stiprink mano išklydusią valią ir atvesk mane prie saęs.

Ž I E D E L I A I

Našlaitės Globėjas.

Viename mieste gyveno nedidelė darbininkų šeimyna. Šeimynos tėvas, vardu Petras, buvo stalius ir dirbdavo baldų fabrike. Dar visai tvirtas vyras 35 metų amžiaus. Iš jaunų dienų buvo doras, teisingas ir visų mylimas. Atsikraustęs miestan, susidraugavęs su fabriko darbininkais-girtuokliais, išmoko girtuokliauti ir tada visą savo uždarbį praleisdavo smuklėje. Jo žmona — Morta, dora ir dievota moteris, bent kiek jaunesnė už savo vyrą. Gerai mokėjo siuvimo amato. Iš savo uždarbio maitino mažutę vienturtę dukrelę ir girtuoklį vyrą, kuris begirtuokliaudamas nesykį nustodavo darbo. Jūdviejų vienturtė 7 metų duktė Onytė, buvo švelni, lipšni ir graži. Turėjo gražias kaip dangus akis, ir gerą, jautrią širdį. Ji — tai visas močiutės džiaugsmas ir paguoda, jos liudnose gyvenimo valandose. Labai mylėjo savo gimdytojus, visuomet jų klausė ir saugojosi to, kas jiems padarytų nemalonumą. Mokėjo gražiai skaityti ir šiek tiek rašyti. Kas rytą ir vakarą kalbėdavo kartu su mamyte poterėlius. Ypatingai mėgo Onytė šv. Kalėdų laiką, kuomet galėjo pasupti lopšely gulintį Kudikėlį Jėzų ir užgiedoti: “Sveikas Jėzau mažiausis...” Dažnai klausdavo savo mamytę: “Kuomet giedosime Sveikas Jėzau mažiausis? Kuomet supsimė lopšely gulintį Kudikėlį?...”

Nuosavo namo jie neturėjo, todėl sau butą turėdavo nusinuomuoti. Ten

Morta su Onyte praleisdavo dienų dienas. Morta siuvo ir rupinosi namų ruošai. Onytė siuvo sau lėles ir su jomis žaidė ir linksmai kaip paukštelis su savo mamyte čiulbėjo. Petras per dieną namie nebudavo. Tik vakare sugrįždavo girtas; budavo labai nedoras: keikdavo, pykdavo ir nesykį mušdavo Mortą ir Onytę.

Skaudu jiems buvo nekaltai kęsti girtu Petro barimus ir smugius. Morta iš prigimties nebuvo stiprios sveikatos, o nuolatinis įvairių nemalonumų kentimas visai ją pribaiigė. Sykį sunkiai susirgo. Suprasdama, kad jau mirtis artinasi pasišaukė Onytę ir tarė:

— Palieku tave, mano dukrele, vieną šiame pasauly. Aš einu į rojų, kur ir tu vėliau ateisi. Tėvelis tavimi nesirupina, giminių neturime... Pavedu tave Gerojo Jėzaus globai. Jis tavim pasirupins ir padės tau surasti naują mamytę. Bet ir tu Jo neužmiršk! Melskis prie Jo kaip mokėdama; buk dora. O kad ateis šv. Kalėdos nueik pagarbinti užgimusį Kudikėlį Jėzų.”

Iš tos kalbos Onytė suprato, kad mamytė žada išeiti, bet kur, — to negalėjo dasiprotėti. Suprato, kad ją paliks vieną, kad liepia eiti prie Gerojo Jėzaus, bet kaip tas įvyks negalėjo įsivaizdinti. Klausiti nebedrįso, nes matė per mamytės veidą riedant stambias ašaras.

Neilgai tepasirgus Morta persis-
kyrė su šiuo pasauliu. . .

Petras pardavęs jos siuвамąją ma-
šinę ir rubus nupirko karštą ir atliko
laidotuves. Po to vėl nutraukė pas sa-
vo draugus smuklėn, nei naktį nebepa-
reidavo namo, nes nuomos laikas buvo
pasibaigęs, o pinigų išnaujo užsimokė-
ti Petras neturėjo.

Onytė viena palikus ilgai verkė sa-
vo mamytės. Žinojo, kad jos jau nebė-
ra. Matė kaip ji numirus karste ir kad
vėliau užkasė ją giliai į žemę. Nežinojo
ką veikti, kur eiti.

Praslinko keletas dienų. . . Namo
savininkas negaudamas iš Petro nuo-
mos, namą užleido žydo šeimynai. Kas
jai daryti?! Jinai atsiminė, kad mamytė
žadėjo eiti rojun, o ją paliko Kudikėlio
Jėzaus globai. Bet kur dabar eiti, prie
ko kreiptis — nežinojo.

Prisiglaudus prie savo namelio sienos
gailiai verkė. Verkė, nes nežinojo
kame yra jos Globėjas — Kudikėlis Jė-
sus. Ji žinojo kad šv. Kalėdos dar toli.
O kur kitu laiku rasti Kudikėlį Jėzų —
ji negalėjo dasiprotėti.

Jau nusileido skaisti saulutė ir ta-
msa apsupo žemę, — o Onytė dar ne-
žino savo Globėjo. Ištisą naktį drebėjo
iš baimės ir šalčio neatsitraukdama nuo
namo sienos.

Išaušo ir saulutė vėl patekėjo; Onytė
gi tebestovi toje pat vietoje. . .

Nors žmonės matė paraudusias
nuo ašarų Onytės akis, bet dailus ir
švarus jos rubeliai ir ramus užsilaiky-
mas neparodė apverktino jos padėjimo.
Todel niekas į ją neatkreipė atydos.

Jau ir pietų laikas atėjo. Onytė
gi čia pat tebestovi. Nuo vakar dienos
ji nieko nevalgius, ir per visą naktį ne-
miegojus. Ji vis galvoja, kad mamytė
blogam globėjui jos nepavedė. Ir tvir-
tai tiki, kad, jei tik žinotų kur yra Kudi-
kėlis Jėsus, nuėjus mielai butų Jo priim-
ta. Atėjo Onytei mintis kieno nors iš
praecinančių pasiklausti apie savo Glo-
bėją. Ilgai laukti nėreikėjo. Netoliese
pasirodė vidutinio amžiaus moteriškė
ir greitai artinosi Onytės link. Jau buvo
bepraeinanti, tik pamačiusi įsmeigtas
klausančias mergytės akis sustojo ir
užklausė:

— Ko tu verki dukrele?

— Ar tamsta nežinai kur yra Ku-
dikėlis Jėsus? — paklausė Onytė.

— Gal "Vaikelis Jėsus"? — vėl
užklausė moteriškė.

— Taip, taip vaikelis Jėsus! — gy-
vai sušuko Onytė.

— Žinau kur jis yra; aš esu "Vai-
kelio Jėzaus prieglaudos" vedėja, —
atsakė moteriškė — bet kam tau tas
reikalinga?

Onytė ėmė pasakoti apie save ir
savo mamytę. Pasakojo, kad mamytė
mirė ir ją pavedė Kudikėliui Jėzui, ku-
ris padėsias surasti jai naują mamytę. . .

Prieglaudos vedėja suprato, kad
Onytė yra vargingiausia našlaitė, ir tuo-
jau sumanė priimti ją savo prieglaudon.

— Tai aš esu toji naujoji mamytė,
kurią tau vaikelis Jėsus atsiuntė. —
Tarė moteriškė ir pasilenkus prie Ony-
tės pabučiavo ją.

Onytė tvirtai apkabino moteriškės
kaklą, apsipylė džiaugsmo ašarėlėmis ir

jā bučiuodama kalbēja: “Mamyte, geroji mamyte!”..

— Eiva dukrele! Aš tave nuvesiu “Vaikelio Jēzaus prieglauda”, — tarē moteriškē ir užklausē Onytēs vardo.

— Mano vardas — Onytē — atsakē ji, — bet juk parodysi man tą Gerąjį Jēzų, kurs tamstą man atsiuntē?

— Visą pamatysi, dukrele! — tarē moteriškē.

Paėmus Onytę už rankos nusivedē ją prieglaudos link.

— o —

Vaikelio Jēzaus prieglaudoje jau buvo virš penkių dešimčių mergaičių-našlaičių. Jos buvo gražiai auklėjamos, lavinamos-mokinamos. Rupe stinga ir do ra prieglaudos vedēja pilnai atstojo našlaitėms tėvą ir motiną. Onytē tuojau pradėjo lankyti ten pat esančią mokyklą. Mokslas sekėsi, nes vos ketvertą mėnesių jai pasimokinus kunigas kapelionas pažadėjo leisti dar prieš šv. Kalėdas priimti šv. Komuniją. Onytēs džiaugsmui nebuvo galo. Bet ji prašė Kapelioną, kad leistų jai pirmąją šv. Komuniją priimti Kalėdų šventėse. Kapelionas mieliai sutiko. Onytē visomis išgalėmis rengėsi prie tos didžiausios laimės dienos. Prieglaudos globėjai, kurią visuomet gerąja mamyte vadino, kalbėjo:

— Geroji mamyte! Aš norėjau tik-tai pamatyti Kudikėlį Jēzų, o kapelionas leido man, Jo užgimimo dienoje Jį į savo širdį priimti.

Dvi savaiti bematant prabėgo. Štai jau kučios. Laikas labai gražus ir nešaltas — tartum nežiema butų..

Prieglaudos vedēja priėngė visas savo auklėtines prie išpažinties ir varokop nuvedē bažnyčion. Jų tarpe buvo ir Onytė..

Kalėdų rytą Onytē aprenpta balta suknele, žaliu rutų vainiku ant galvos ir žvake rankoje, lydima viso pulko savo draugių iškilmingai eina bažnyčion. Ji atrodė panaši karalaitei, su palydovėmis einančiai pasitikti savo sužiedotinio..

Ir daugiau negu sužiedotinį ji sutiko!..

“Bernelių” mišiose ji pirmą sykį priėmė Gyvąjį Dievą į savo skaisčią-angelišką sielą. Niekas nesupras kokį begalinį džiaugsmą jautė Onytē savo širdelėje, kuomet į ją įžengė gimęs Kudikėlis Jėzus, kurį Onytē taip labai mylėjo.. Su savo tikrąja mamyte tegalėdavo Jį tik-tai lopšely pasupti..

— o —

Nors Onytēs mamytė numirė, nors tėvelis ją visai užmiršo, bet Onytē laiminga.. begalo laiminga!.. Jos širdelėj apsigyveno tikrasis Globėjas, — jos Gerasis Jėzus, kurs jai atsiuntė naują mamytę. Jis liko jos sielos penu šioje ašarų pakalnėj, o amžiname gyvenime bus mylimiausiu sužiedotiniu!..

Parušaitis.

Katalikų Pasaulys

ČEKO-SLOVAKIJA. — Šitoje šalyje darbininkai įvairių profesijų susiorganizavo į vieną bendrą draugiją — Katalikų Darbininkų Federaciją. Kai kurie tų profesijų turi ir savas atskiras kuopas rupintis išimtinai savo profesijos reikalais, kaip pavyzdžiui, gelžkelių darbininkai, angliakasai, audeklinių dirbtuvių darbininkai ir kiti. Šita Federacija jungia savyje visas čekų ir slovakų valstybės darbininkus. Ne senai laikytame seime buvo priimta nauja konstitucija ir išrinkta nauja valdyba iš 21 asmens, kurių tarpe yra gan įžymių valstybės atstovų. Tai sektinas pavyzdys ir kitų valstybių katalikams darbininkams, kad patys organizuotųsi ir save valdytų.

ITALIJA. — Milano mieste yra garsus katalikų Saldž. Jėzaus Širdies universitetas, kuris pasižymi nepaprastu savų profesorių ir studentų darbštumu mokslo darbuose. Šiais metais universitetas išleido daug svarbių mokslo veikalų, butent filosofijoje 4 veikalus — eksperimentalės psichologijos; teisių mokslų visuomeninių mokslų, istorijos ir gamtos mokslų — kiekvienos šakos po keletą svarbių veikalų. Tai yra sulyginamai labai daug padaryta į vienus metus, ypatingai prisimenant, kad šitas universitetas yra vienas naujausių, teįsteigtas tiktai prieš keletą metų, kuomet dabartinis šv. Tėvas Pius XI buvo Milano antvyskapis. Jo tai pasidarbavimu šandie gyvuoja šita garsi mokslo ir kultūros įstaiga.

PRANCUZIJA. — Pereitą mėnesį Lourde įvyko vienas stebuklingas pasveikimas, kuris suįdomino daugelį gydytojų. Viena mergina Leonie Gorce sirgo šešis metus džiova. Gydytojas dr. Alary, kuris rupinosi josios sveikata, pranešė, kad josios abudu plaučiai taip sugedę, kad jau nėra jokios vilties pasveikti ir gyvenimas neilgas. Mergina, vildamosi Dievo malone, išsirengė į Lourdą. Ir čia stebuklingai liko pagydyta prie švenč. Panelės altoriaus. Galima įsivaizdinti kaip nustebo dr. Alary, kuomet po kelių dienų minėtoji ligonė

parvažiavo namo visiškai sveika. Reikia žinoti, kad kiekvienas ligonis, kuris atvažiuoja į Lourdą yra ištiriamas tam tikros gydytojų komisijos, kuri paskui žino ar pasveikimas yra tikras ar ne. Taip ir ši kartą. Kuomet Leonie Gorce atvyko į Lourdą, gydytojai josios sveikatą smulkiai ištyrė ir visa surašė. Kada jinai pasveiko, vėl visi tie patys gydytojai ją apžiūrėjo ir pripažino, kad jinai liko švenč. Panelės Marijos stebuklingai išgydyta. Šitą pareiškimą gydytojai patvirtinę savais parašais, butent daktarai Petitpierre, Lamein, Escartefigue, Negrė ir Bent.

— 0 —

Vieno miestelio Halluin gyventojai ir valdžia nutarė pasivesti save ir savo visą turtą Saldž. Jėzaus Širdies globai. Nutarimas buvo visų vienbalsis. Skirtoje dienoje visi susirinko į bažnyčią ir čia miesto valdybos pirmininkas, dalyvaujant visiems miesto tarybos nariams, iškilmingai perskaitė kensokracijos arba pasišventimo aktą. Tai buvo gražus ir įspudingas įvykis. Visi miesto gyventojai tuomi labai džiaugiasi. Ne veltui. Kuomet visų tarpe viešpatauja sutikimas ir meilė, tenai esama ir Dievo palaimos.

ŠVEICARIJA. — Šita šalis yra daugiau protestantiška negu katalikiška, ypatingai sotinė Bernas yra išimtinai protestantiškas. Kalvyno pasekėjai čia labai tvirti. Bet kadangi Šveicarijoje yra daug katalikų, tai jie nutarė savo sostinėje Berne padaryti iškilmingą švenč Sakramento procesiją. Šitoje procesijoje dalyvavo šv. Tėvo pasiuntinys nuncijus Maglionis ir daugelis vyskupų. Iš valdžios pusės dalyvavo patsai prezidentas p. Musy, karštas katalikas ir p. Motta, užsienio reikalų ministeris, irgi geras katalikas. Jisai buvo pirmutinis Tautų Sąjungos prezidentas. Procesijos metu protestantai labai įdomavosi visomis apeigomis, nedarydami nė mažiausių kliučių. Jiems užteko matyti dalyvių tarpe savo garbingiausius valstybės vyrus.

Lietuvos Žinios

Naujas atstovas Italijai. P. Černeckis, buvęs užsienio ministeris, paskirtas Lietuvos atstovu Italijai Romon.

Didėja prekyba su užsieniu. Spalių mėnesį išvežta daugiau kaip už 26 milijonus litų, o įvežta — 21. 800.000 litų. Išvežimas įvežimą viršija 3.800.000 litų.

Pastatė pirmą lėktuvą. Klaipėdoje Lėktuvų bendrovė pastatė savo dirbtuvėse orlaivį, kurį lapkričio pradžioje mėgino ore lakioti. Lėktuvas yra albatros (vienais sparnais) tipo, 500 kilometrų greitumu per valandą. Visa lėktuvui medžiaga imta vietoje ir statyta savo darbininkų, vadovaujant inž. Lindenau. Jis ruošiasi vykti į Maskvą, kur mano gauti užsakymų naujiems lėktuvams.

Studentų peštynės universitete. Karo lauko teismo sprendimu sušaudytas 2 pest. pulko kareivis Nochimas, priklausęs slaptai komunistų organizacijai ir tris kartus peršovęs to pat pulko kareivį Daumantą, kuris kludė komunistams.

Išvyko pėsti aplink pasaulį. Lapkričio 1 d. iš Kauno išvyko aplink pasaulį trys vyrai.

Geležinkelių pajamos. Rugsėjo mėn. Lietuvos geležinkeliai davė grynais pinigais 2.715.000 litų, iš jų platieji — 2.500.000 lt. ir siaurieji — 215.000 lt.

Garvežių skaičius. Geležinkelių valdybos žinioje yra 146 garvežiai. Iš jų 33 keleiviniai, 99 prekiniai ir 14 manevrinių. Keleivių judėjimui aptarnauti paminėto garvežių skaičiaus nepakanka ir juos atstoja prekiniai, dėl ko jie genda, tai pereinamais metais Vokietijoje užsakyta 5 nauji garvežiai, kurie turi būti pristatyti šių metų gale.

Geležinkelio stočių skaičius visoje Lietuvoje siekia 100. Iš jų 11 marginių, 8 pasienio, 81 tarpinė. Be to dar yra keleiviams išlipti 36 sustojamosios vietos.

Vagonų apšvietimas. Pereinamais metais įtaisytas 116 vagonų elektros apšvietimas. Be to

dar 7 vagonai buvo apšviečiami dujomis, o likusieji žvakėmis. Šiemet įtaisyta elektros apšvietimas 37 vagonuose.

Liaudies mokytojų perteklius. Švietimo ministerija daugiau nepriiminės liaudies mokytojų be reikalingo mokslo cenzo, nes ir dabar ji neturi kur dėti mokytojų su silpnu cenzu.

1905 m. Lietuvių Seimo minėjimas. Būrys paminėto seimo dalyvių išspausdino laikraščiuose kvietimą, raginantį piliečius tinkamai paminėti gruodžio 5 d. — 20 metų Didžiojo Lietuvių seimo sukaktuves. Šis seimas buvo vienas didžiausių lietuvių etapų į nepriklausomybę. Prieš 20 metų Vilniuj, miesto salėj, 2000 įvairių Lietuvos vietų atstovai pareiškė: gana klausius caro valdžios, atėjo laikas patiems per savo rinktuosius atstovus valdytis ir Vilnius turi būti mūsų šalies sostinė ir tik ten turi posėdžiauti žmonių išrinktasis seimas. Vilnaus Seimo pramintu taku eidami, daug ko pasiekėm, tačiau neišpildyta sarbiausias pageidavimas — nėra sostinės Vilniaus.

Universiteto senato nutarimas del studentų triukšmo. Senato nutarimu studentų draugijoms uždrausta kabinti universiteto vitrinose savo skelbimus. Triukšmą kėlę studentai Universitete lapkričio 8 d. pašalinti ligi 1926 pradžios, kiti ligi tų pat metų rugsėjo 1 d., o kitiems išreikštas papeikimas. Be to nutarta pareikšti valdžiai apgailestavimo del paminėtos dienos įvykių.

Pašalpa ir paskola Klaipėdos kraštui. Ministerių Kabinetas nutarė potvynio sugriauto Klaipėdos krašto Šlažų tilto statybai duoti 200.000 litų pašalpos ir 200.000 litų kaip paskolą. Be to Klaipėdos krašto direktorija turi skirti kalbamam reikalui iš šių metų sąmatos 200.000 litų.

Kaune statomas didelis žibalo sandėlis. Čiurlionies g-vės ir Juozapavičiaus prospekto kampe. Sandėlys bus įrengtas paskutiniais technikos reikalavimais.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

KUN. J. ŽIDANAVIČIUS, žymus rašytojas ir Lietuvos parap. klebonas Amsterdam, N. Y. sako:

“Nors Tėvų Marijonų programos yra platus, prakilnus ir neapsakomai naudingas, bet jisai savo darbuotėje juos dar nepatenkna. Karšta Dievo Tėvynės ir artimo meilė veržte veržiasi iš jų širdies. Jie dabar užmanė įkurti lietuvių Visuomenei KOLEGIJĄ.

Kolegija! Kas per prakilnus sumanymas. Kokia graži mūsų jaunimui mokslo židiny. Kolegija tai puikiausias daržas, kuriame besidarbuodami Tėvai Marijonai auklės mūsų darbštus gabaus jaunimo puikias gėles. Kolegija tai busianti mūsų tautos šventykla, kurioje bus auklėjami mūsų tautos didvyriai, milžinai, vadai...

Kolegija apsaugos mūsų tautą nuo galutinio išstautėjimo ir visiško čia Amerikoje išnykimo.

Tėvų Marijonų steigiamoji Kolegija bus mūsų tvirtovė, kurios pamatais yra šviesa, dora ir tikyba. Tauta, turinti tokius pamatus yra neįveikiama.

Argi neaiškus Tėvų Marijonų užmanymo prakilnumas? Dar nebuvo atsitikimo, kuriame mūsų duosnys susipratę lietuviai nebutų rėmę abejojimo, kad jie, pažinę ir supratę jo svarbą naudingą užmanymo. Todėl nėra nei kokio bei naudingumą, pilnai darbą rems.

Matau namą pastatytą
Seną mintį įvykdintą,
Jeigu veiksime visi!

Kurkim armiją galingą;
Rinkti centams reikalinga;
Tik darbuokimės išvien.

Kaip tą armiją sutverti —
Šimtus tukstančių sužerti
Lai kiekvienas apmąstys
Ir į “Laivą” parašys!

Kun. J. Židanavičius.

Į nuolatinius Remėjus įsirašė:

J. Krivickas iš Chicago, Ill.	\$3.00
St. Šambaras iš Chicago, Ill.	\$3.00
J. Kabelis iš Chicago, Ill.	\$3.00
P. Lazdauskas iš Chicago, Ill.	\$3.00
J. Gailius iš Chicago, Ill.	\$3.00
K. Krivickas iš Chicago, Ill. ..	damokėjo \$1.00
O. Vismontienė iš Brockton, Mass.	\$3.00
O. Kavaliauskienė iš Chicago, Ill.	\$1.00
VI. Kavaliauskas iš Chicago, Ill.	\$1.00

NAUJA ISLAIMĖJIMUI DOVANĖLE.

Sužinojusi iš “Laivo” viena geraširdė Kolegijos Remėja, kad ruošiamasi padaryti Bernaičių Kolegijos naudai brangių dovanėlių išlaimėjimą, įteikė Remėjų Centrui auksinį retezėlį (lenciugėlį) su auksiniais lukšteliais atvaizdams įsidėti. Sakosi, mokėjusi daugiau \$30.00. Prašė pavardės neskelbti.

Mūsų gerb. Geradariui nuoširdžiai dėkojame.

Remėjų Centras.

NAUJAS SKYRIUS.

Gruodžio 6 d. Marquette Park kolonijoje susitvėrė naujas Marijonų Kolegijos Remėjų skyrius.

NORTH SIDE, Chicago, Ill. 29 Lapkričio įvyko 2 Marijonų Remėjų skyriaus susirinkimas. Jame dalyvavo taipgi gerb. Klebonas kun. A. Baltutis. Prisirašė naujų narių. Nutarta po Naujų Metų suruošti Kolegijos naudai vakarą su prakalbomis ir padaryti naujų narių vajų. Sektinas pavyzdys ir kitoms kuopoms.

MARIAN HILLS, ILL. Gruodžio 8 dieną buvo čia didelės iškilmės. Atlaikyta iškilmingos Mišios už visus Bernaičių Kolegijos Remėjus. Tą pačią dieną irgi padarė pirmuosius apžadus šeši vaikinai, atsidėdami turtų, savo valios ir šeimynos. Iškilmėse dalyvavo Marijonų Vyresnysis Amerikai J. M. Kun. V. Kulikauskas, kun. D-ras K. Matulaitis, kun. D-ras J. Navickas, kun. P. Saurusaitis.

Klausimai ir Atsakymai

Teisingumas.

KLAUSIMAS. Kaip tai gali būti: ku-
nas nusideda, o dušėlė turi eiti į praga-
rą? Juk Dievas teisingas, tai tegu sau ku-
nas buna pragare, o dušėlė į dangų, — ji
nenusikalto. Mielas “Laive” paaiškink
man. “L.” *Sk-jas iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. Nei vienas kunas,
nei viena dušėlė atskirai nenusikalsta.
Kur matei, Tamsta, kad negyvas žmogus
nusidėtų?

Nusikalsta visas žmogus: ir žmogaus
protas, valia, sąžinė ir kitos sielos pajė-
gos, o taip-gi kunas. Visas žmogus nusi-
kalsta, tat teisinga, kad ir visas žmogus
su kunu ir siela-dušia turėtų bausmę su-
lyg savo kaltės didumu. Kunas tą baus-
mę turės po prisikėlimo iš numirusiųjų.

Ar žus dangus?

KLAUSIMAS. Dovydo 5 psalmyje
skaitau: Tu, Viešpatie, iš pradžios žemę
sutvėrei ir dangus yra Tavo rankų dar-
bas. Jie pražus, tu-gi pasiliksi. —

Čia man neaišku. Aš maniau, kad da-
ngus visuomet pasiliks. Prašau paaiškin-
ti. “L.” *skait. S. S. iš Kenosha, Wis.*

ATSAKYMAS. Paminėti psalmės žo-
džiai yra karaliaus Dovydo žodžiai. Jais
jisai išreiškia didelę tiesą: visa kas tik
yra — tai Dievo rankų darbas, padarai.

Be to, Dovydas čia supranta dangų
paprastoje prasmėje, — dausų mėlynę,
firmamentą. Pasaulio pabaigoje per tą
katastrofą ir žemės dausų mėlynė žus,
prais, kad vėl iš to viso būtų atnaujin-

tas naujas pasaulis. Dangus gi kitoje pra-
smėje, tai amžinos laimės stovis, nuola-
tinis Dievo regėjimas — niekuomet nežus.

Kryžiaus bučiavimas.

KLAUSIMAS. Ar būtina reikia bu-
čiuoti kryžius įeinant bažnyčion, pasišla-
kščius švęstų vandenimi?

“L.” *sk-jas iš Kenosha, Wis.*

ATSAKYMAS. Butino reikalo nėra,
bet patsai paprotys labai geras. Bučiuo-
damas kryžių išreiški Tamsta Kristui sa-
vo meilę, sužadini kitus išganingus sieloje
jausmus. Jeigu gi to nebutų, geriau tuo-
met tą atlikti pas save namie.

Pirmoji nuodėmė.

KLAUSIMAS. “Laiveli” paaiškink,
kaip čia išeina: sako, kad pirmieji tėvai
rojoj nusikalto, už tai tapo smarkiai nu-
bausti jie ir visi žmonės. Bet jeigu nebu-
tų buvę tos nuodėmės, — žmonės nebutų
prasiplatinę ant žemės.

“L.” *sk-ja El. M. iš Jurbarko, Lietuva.*

ATSAKYMAS. Pirmieji tėvai rojuje
tikrai nusikalto, tapo jie ir visi žmonės
nubausti, bet visai ne už tai, ką paklausi-
me tvirtini, o už *suvalgymą* uždrausto vai-
siaus. Dievas uždraudė *valgyti* vaisių nuo
medžio “pažinimo gero ir blogo”. Jiedu
Dievo įsakymo nepaklausė, valgė. Tasai
pirmųjų tėvų neklusnumas nuodėmė, del
kurios tiek daug vargo ant žemės papli-
to.

Kaip atsiteisti?

KLAUSIMAS. Keli metai atgal vie-
nas žmogus pagelbėjo man reikale. Norė-

čiau su juo atsiteisti, atiduoti jam tą nedidelę skolą, bet nesurandu. Aš manau, kad jis rugoja ant manęs. Kaip galiu aš jam atsiteisti?

“L.” sk-jas iš Rochester, N. Y.

ATSAKYMAS. Jeigu Tamsta per ilgesnį laiką rimtai ieškojai to žmogaus ir

negali jo surasti, o vistiek su juo norėtumei atsiteisti, malonėk jo intencija išdalinti tą sumą vargšams, arba labdarin-goms įstaigoms. Patsai nuo skolos pasi-liuosuosi, o jisai nei to nežinodamas turės didį nuopelną nuo Tvo, (Kuris pasakė: Ką norint vienam iš tų mažiausių brolių pa-darėte, man padarėte.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: “Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

A. VAITKEVIČIUS

Pagarsėjęs, virš 20 metų pri-tyrimo fotografistas, užlaiko savo name High Class Photo - Studio and Beauty Shoppe.

Tel. CANAL 6052

636 W. 18th St., Chicago, Ill.